

Een theaterstuk over de geliefde leerling van Jezus uit het Johannes-evangelie.

Jezus is gestolen!

Bij binnenkomst

Bij binnenkomst staan er politieagenten bij ingang. Ze kijken streng en fouilleren af en toe iemand.

In de zaal lopen 6 dieven rond. Ze hebben karakteristieke gestreepte pakken aan en een omgekeerd petje op. Ze lopen zoekend rond en kijken vals.

Op het podium staan (plastic?) borstbeelden (of poppen) en schildersezels met hun rug naar de zaal. Ook staat er een muziekstandaard. Dit alles wordt van de zaal afgescheiden door een rood koord (zoals ook voor theaters wordt gebruikt).

Boven dit alles, op de kansel, zit een schrijver. Hij is druk bezig met schrijven.

Aan weerszijden van het podium staan 2 hoge scheidsrechterstoelen.

De Paaskaars brandt.

1. Onder donkere muziek van kinderen met een muziekinstrument komen de 6 dieven van achter uit de kerk binnen. Ze kijken vals en zoeken rond. Twee van hen gaan op de beide scheidsrechterstoelen zitten. De andere 4 staan naast of halverwege op de stoel. De muziek verstomt.

Dief 1: Kun je voor altijd bewaren wat je hebt?

Dief 2: Raak je niet altijd alles kwijt?

Dief 1: Alles kan gestolen worden!

Dief 2: Wat je kwijt bent, krijg je nooit weer terug!

2. De schrijver schrijft en leest tegelijk voor wat hij schrijft (geprojecteerd op de beamer):

'Toen gaf Pilatus Jezus mee aan zijn soldaten. Die sloegen Jezus met de zweep. Ze maakten een kroon van doorntakken, en zetten die op zijn hoofd. En ze trokken hem een rode mantel aan. Ze liepen naar Jezus toe en riepen: 'Leve de koning van de Joden!' En ze sloegen hem in zijn gezicht.'

(moment stilte)

Ik was een van de leerlingen van Jezus. Hij hield van mij. En ik hield van hem.
We waren onafscheidelijk. Altijd bij elkaar.
En nu is hij dood. Voor altijd weg. Hij is vermoord.

3. Een kinderkoor komt en gaat voor de schrijver staan. Ze zingen onder begeleiding van piano een lied over de laatste uren van Jezus: lied 560: 1,2 (NLB).

(stilte)

4. Schrijver: Ik ben zo bang dat ik hem vergeet. Dat ik vergeet wat hij deed voor verdrietige mensen, voor de mensen die door iedereen aan de kant werden gezet. Ik wil niet vergeten welke verhalen hij over de mooie wereld van God vertelde.

En dus ben ik ontzettend druk bezig om herinneringen te maken.
Ik schrijf alles wat ik over Jezus weet op. Dan kunnen mensen het over 2000 jaar nog lezen.

(leest voor: geprojecteerd via de beamer)

'Toen namen de soldaten Jezus mee. Hij droeg zelf het kruis. Zo kwam hij op de plaats die in het Hebreeuws Golgota genoemd werd. Dat betekent: Schedelplaats. Op die plaats hingen de soldaten Jezus aan het kruis.'

5. Alle aanwezigen zingen onder pianobegeleiding 560: 3 (NLB).

6. Schrijver: (terwijl hij bij de voorwerpen in zijn atelier langsloopt)

Ja, ik maak herinneringen aan mijn vriend Jezus. Maar om echt zeker te weten dat we hem nooit vergeten, maak ik meer dan alleen een boek.
Kijk maar eens: ik maak ook borstbeelden van Jezus. Dan onthoud ik goed hoe hij er uit zag. Steeds een beetje anders.
En ik schilder alles wat ik met hem heb beleefd. En ik maak liedjes over hem.
Dan weet ik zeker dat ik hem nooit vergeet.
Kijk maar eens welke mooie schilderijen ik over de laatste uren van mijn vriend heb gemaakt.

7. Op de beamer worden verschillende kruiswegstaties getoond. Ze komen zowel uit de kunst als uit de voorbereidingen door de kinderen. Deze worden als collage in een beperkt aantal dia's getoond. Dit moet kort duren.

8. Schrijver (terwijl hij bij een van de schildersezels staat en schildert):

Deze maand ben ik begonnen met een nieuw schilderij. Over een moment dat ik echt nooit meer wil vergeten. Ik heb het al bijna af. Kijk maar. Ik ben deze leerling die dichtbij Jezus zit.
Wat vinden jullie ervan?

9. Op de beamer wordt het schilderij van Het Laatste Avondmaal van Da Vinci getoond.

10. Tijdens deze presentatie zingt een kind of het kinderkoor onder pianobegeleiding een lied bij het verhaal van het Laatste Avondmaal:

<https://www.youtube.com/watch?v=AHh5BYIq0uw> . Alleen het eerste couplet en het refrein worden gezongen.

*Jezus breekt het brood,
kijkt zijn vrienden aan.
Het zal niet lang meer duren,
totdat hij zal gaan.
Hij geeft hen een beker met wijn,
en zegt: "Na deze avond zal alles anders zijn.*

*Refrein:
Blijf dit doen en denk aan mij,
als je samenkomt.
Deel het brood en deel de wijn.
Ik zal bij je zijn.*

11. Schrijver:

Ik vind deze herinneringen persoonlijk wel goed gelukt. Het is zo belangrijk dat je mooie momenten en lieve mensen blijft herinneren. Dan blijven ze. Dan raak je hen niet kwijt.

12. Drie kinderen/volwassenen in de zaal staan op. Ze dragen dezelfde kleren. Ze noemen hun herinnering aan Jezus' leven:

- Persoon 1: Ik zal nooit vergeten hoe ik Jezus vijf broden en twee vissen gaf. En dat hij daar duizenden mensen van te eten gaf. Iedereen kreeg genoeg!
- Persoon 2: Ik zal nooit vergeten hoe hij mij genas van mijn blindheid. Nooit had ik iets gezien. En nu zie ik weer de mooiste dingen. Ik heet Bartimeüs.
- Persoon 3: Ik zal nooit vergeten hoe Jezus mij uit de boom riep. 'Zacheüs, ik wil vandaag bij jou eten.' En dat terwijl niemand mij aardig vond.

13. Schrijver: (leest voor, en geprojecteerd via beamer)

'Bij het kruis van Jezus stonden vier vrouwen. Het waren zijn moeder Maria en haar zus, en verder Maria, de vrouw van Klopas, en Maria uit Magdala.'

14. De pianist zet in met het Ave Maria.

Tijdens deze muziek komen achter uit de kerk vier meisjes/vrouwen in het zwart. Ze dragen gezamenlijk een kruis op hun rug. Als ze in de buurt van de schrijver komen, staan ze stil en kijken naar de schrijver op de kansel. Deze neemt dan het woord (en parafraseert Johannes 19: 26-27).

15. Schrijver:

Plotseling keek Jezus onze kant op. We stonden niet ver bij het kruis vandaan. De Romeinse soldaten hielden ons op afstand. Jezus keek eerst naar zijn moeder Maria, die naast mij stond. We hielden elkaar vast. Het gaf tenminste een klein beetje troost: dat we niet alleen waren. Toen keek hij naar mij. Ik zag het nog steeds in zijn ogen: hij hield van mij. Het was bijna fluisterend toen hij tegen zijn moeder zei: 'Hij is nu uw zoon.' En tegen mij: 'Zij is nu jouw

moeder.'

Vanaf die dag zorgde ik voor Maria. Totdat ze stierf.

16. De vier meisjes/vrouwen zingen onder begeleiding van gitaar het lied 'Dat ik je mis' onder begeleiding van piano: <https://www.youtube.com/watch?v=5QI8WkbBPNM>

17. De meisjes/vrouwen met het kruis vervolgen hun tocht en zetten het kruis voor in de kerk. Ze verlaten hierna de kerk via de achteruitgang.

18. De dieven op de scheidsrechterstoelen nemen het woord:

Dief 1: Tot hoe lang geleden kun je iets herinneren?
Dief 2: Kunnen herinneringen ook veranderen als je ouder wordt?
Dief 1: Waarom worden heel nare herinneringen niet gestolen?
Dief 2: Aan herinneringen heb je niets. Ze kunnen zo weer verdwenen zijn...
Dief 1: Sommige herinneringen zijn heel kostbaar. Als je ze zou kunnen verkopen, zou je heel rijk worden.

19. Minimaal 3 personen komen de kerk binnen. Het zijn handelaren.

Handelaar 1: Verkopen??? Wie wil hier iets verkopen?
Handelaar 2: Ik bied een heel goeie prijs!
Handelaar 3: Ik bied 1% meer!

20. De schrijver loopt naar de handelaren toe en antwoordt:

Ik heb helemaal niets te koop!

Handelaar 1: Maar toch zie ik hier heel mooi spul te koop!

(Handelaren stappen over het koord en lopen brutaal door de voorwerpen heen. Ze kijken aandachtig rond.)

Handelaar 2: Prachtig! Ik bied een heel goeie prijs!
Handelaar 3: Ik bied 1% meer!
Schrijver: Ik ga dit nooit verkopen! Voor geen goud!
Ik heb allemaal herinneringen aan Jezus gemaakt. Zonder dit alles ga ik hem vergeten. Dan is hij helemaal dood!

(richt zich tot het publiek)

Willen jullie mij helpen? Vertellen jullie elkaar eens hoeveel een herinnering waard is. Als je een voorwerp hebt meegenomen van een heel mooie herinnering vertel je aan een buurvrouw of buurman waarom dat zo'n belangrijke herinnering voor je is. En hoe je je zou voelen als je die kwijt zou raken.
Dan begrijpen jullie me vast wel.

21. Alle aanwezigen gaan met elkaar in gesprek over een dierbare herinnering en over de waarde ervan.

22. Na 5 minuten begint het kinderkoor of een solist onder gitaarbegeleiding te zingen: een lied over de waarde van een herinnering: <https://www.youtube.com/watch?v=zZkjzCXtgeA>.

De tekst wordt geprojecteerd.
De handelaren vertrekken.
Na het lied vertrekken ook de kinderen van het koor.

23. Schrijver:

Ik ga naar bed. Een mens kan ook heel moe worden van herinneren.

(hij loopt weg, maar bedenkt zich halverwege en loopt terug)

Laat ik mijn boek met herinneringen maar meenemen. Kan ik misschien in bed nog een paar zinnen schrijven. Ik denk over die keer dat Jezus water in wijn veranderde. Dat stuk kan nog beter.

(de schrijver vertrekt)

24. De lichten in de kerk gaan uit. Er klinkt dreigende muziek door de kinderen met het muziekinstrument (zie scene 1).

De dieven komen van scheidsrechterstoelen, stappen over het koord en stelen de borstbeelden, de schildersezels en de muziekstandaard. Ze verlaten de kerk met deze voorwerpen.

25. De kinderen met het muziekinstrument spelen hun dreigende muziek nog een halve minuut door.

26. Deze muziek wordt luidruchtig onderbroken met het geluid van politiesirenes. Politieagenten komen binnenrennen. Ze doorzoeken de gehele kerkzaal en de ruimte achter het koord met zaklampen en loepen.

27. Snel komt de schrijver binnen. Met het boek tegen zich aan geklemd. Hij rent naar het lege podium.

28. Politieagent 1:   Alles is weg!!!
    Politieagent 2:   Alles is weg!!!
    Politieagent 3:   Alles is weg!!!

29. Alle aanwezigen in de kerkzaal roepen:

Alles is weg!!!

30. Schrijver:

Alles is weg.

Al mijn herinneringen zijn verdwenen!
Mijn vriend is nu voor altijd dood...
Jezus is gestolen!

31. De politieagenten bedekken de ruimte achter het koord met zwart plastic. De schrijver dooft te Paaskaars. De agenten en de schrijver vertrekken. Het kinderkoor komt binnen. Ze dragen allemaal een grijze/zwarte vuilniszak over hun kleren.

32. Het kinderkoor zingt onder pianobegeleiding het (iets aangepaste) lied uit NLB 854. Een tweede keer zingen alle aanwezigen mee.

*God, nu is het donker, we voelen ons alleen.
Het water van de zee spoelt dreigend om ons heen.
God, ziet u ons zitten, haalt u ons uit de nacht?
We zien geen hand voor ogen. Dit is zo onverwacht.
Zitten of opstaan? Donker of licht?
Vluchten of op weg gaan? Ik? Ik wil de zon op mijn gezicht.*

33. Tijdens het naspel van het lied komen de schrijver, de agenten en de handelaren weer op. Ook zij dragen allemaal een grijze/zwarte vuilniszak over hun kleren. Ze gaan, samen met de kinderen van het koor, met de handen onder hun hoofd op de rand van het podium zitten.

34. Een kind slaat langzaam op een trommel. Tussen de slagen door spreken drie personages.

Handelaar 1: Nu is er niets meer te koop.

Agent 1: Er is geen spoor van de daders.

Schrijver: Er is niets meer van Jezus terug te vinden.

35. De trommel verstomt.

Een van de kinderen uit het kinderkoor leest een gedicht over verlatenheid en wanhoop uit.

*Ik ben iets verloren
iets wat mij erg dierbaar was
Ik was er erg trots op
En nu is het dus kwijt*

*Ik vind mezelf zo dom
Dat ik er niet beter op lette
Dat ik er niet beter voor zorgde
Want nu krijg ik het nooit meer terug*

*Heeft iemand het gestolen?
Heb ik het niet goed opgeborgen?
Misschien
Maar nu is te laat*

*Wanneer ik er aan denk
Word ik vanzelf alweer sip
Dan wou ik dat ik het nog steeds had
Maar nu is het dus weg*

*Ik ben iets verloren
iets wat mij erg dierbaar was
Ik was er erg trots op
En nu is het dus kwijt.*

36. Na dit gedicht gaat het kind op de trommel nog zo'n 20 seconden door met langzame slagen. Daarna begint het sneller en sneller te trommelen.

37. Van achter uit de kerk komen minimaal 4 personen naar voren: ze zijn engelen. Ze zijn gekleed in witte gewaden en zwaaien met linten in verschillende, felle kleuren. Achter hen aan lopen de tieners van TOZ met een opgevouwen wit laken.

38. De engelen roepen:

Engel 1: Waarom huil je?

Engel 2: Waarom draag je donkere kleren?

Engel 3: Waarom huil je?

Engel 4: Jezus is niet gestolen! Hij is overal!

39. Alle engelen werpen hun witte gewaad af. Daaronder dragen ze fel gekleurde kleding. Ze zwaaien uitbundig met hun lint.

De kinderen uit het kinderkoor werpen ook hun vuilniszak af. Ook zij dragen daaronder kleren in verschillende kleuren.

40. De tieners van TOZ vouwen het laken uit. Daarop staat hun graffitiwerk waarin allerlei kleuren 'geschilderd' zijn. Het is hun beeld van een gekleurde en mooie wereld.

41. Een van de engelen richt zich tot de schrijver:

Je was Jezus al eens kwijt. Het graf was leeg. Je zag het met je eigen ogen!
Jij was toch die leerling van wie Jezus veel hield?

Wij zijn engelen. Ook wij hebben het lege graf gezien. Jezus is nooit weg. Of gestolen. Maar Jezus is altijd ergens anders. Niet in jouw beelden of jouw schilderijen, niet in jouw muziek. Zelfs niet in jouw boek.

Blijf niet zitten in je donkere kleren. Zoek Jezus in alle kleuren om je heen.
Jezus is niet weg, want de wereld is mooi! In alles wat kleur geeft aan je leven.
Wat jouw leven mooier kleurt.

Scheur die donkere kleren af!

42. De engelen spreken tegelijk en samen de volgende tekst uit:

Zoek Jezus om je heen. Het graf is leeg, maar Jezus is niet weg.

43. Zowel de schrijver als de politieagenten scheuren hun vuilniszak open en werpen deze weg.

44. Drie personen in gekleurde kleren in de zaal staan op. De eerste geeft zijn reactie op de volgende woorden. Hierna volgen de anderen:

Mijn wereld is gekleurd als....

45. Deze kinderen/volwassenen stappen van hun zitplaats en verspreiden zich over de zaal. Ze strooien allerlei gekleurde bloemen over de aanwezigen. De kinderen van het kinderkoor kunnen hierbij helpen.

46. Engel 1 nodigt de aanwezigen uit met de volgende tekst:

De wereld is gekleurd. Bloemen bloeien. Jezus leeft. Overal waar in de wereld iets moois gebeurt.

47. Alle aanwezigen zingen: Het leven krijgt weer kleur (Trefwoord 2017/2018, 3, blz. 12).

De tekst hiervan wordt geprojecteerd.

48. De schrijver staat op en bestrooit zichzelf met de gekleurde bloemen. Hij zegt:

Jullie hebben gelijk. Alles krijgt kleuren.
Laten we met elkaar de wereld kleur geven. Zoals Jezus dat deed.
We hangen bloemen in het kruis!

49. Bij het weggaan en tijdens het volgende lied hangt iedereen zijn bloem aan het kruis voor in de kerk.

50. Het kinderkoor zingt het lied uit de musical The Lion King: 'Hij leeft in jou'
(<https://www.youtube.com/watch?v=wFKqaQiUYK4>).

De kinderen in de kleurrijke kleding dansen hierbij een ingestudeerde dans.

Ensemble:

*Ingonyama ne'gwenamabla
Ingonyama ne'gwenamabla*

rafikki:

*Nacht
en wat ademt en leeft
fluistert...
(oh oh i-oh mamela i-oh)
en een stem
als de roep van een kind
antwoordt
(oh oh i-oh)
Ai-ya mamela i-yo
(oh oh i-oh)
ubu khosi bo khokho*

Ensemble:

We ndodana ye siswe sonke

rafikki:

*Wacht
zoek de kracht in jezelf
heb vertrouwen vannacht
(oh oh i-oh)
oohoo
(oh oh i-oh)
en wacht
hij leeft in jou
hij leeft in mij,
in al wat ademt
daarin ademt hij
in wens en waarheid
in rood en blauw
kijk in de spiegel
hij leeft in jou*

rafikki/ Ensemble:

*Hij leeft in jou
hij leeft in mij,
in al wat ademt
daarin ademt hij
in wens en
waarheid
in rood en blauw
kijk in de spiegel
hij leeft in jou
(hij leeft in jou 4x)*

rafikki/ Ensemble:

*hij leeft in jou
haaj iooo
(hij leeft in mij)
haaja haaja iooo
(in al wat ademt)
in al wat ademt
(daarin ademt hij)
haaja haaja iooo
haaja haaja iooo
(in wens en waarheid)
in wens en waarheid
(in rood en blauw)
haaja haaja iooo
(kijk in de spiegel)
kijk in de spiegel
(hij leeft in jou)
haaja haaja*

Simba/rafikki/Ensemble

*Oh patel
hij leeft in mij
(in al wat ademt)
in al wat ademt
(daarin ademt hij)
daarin ademt hij
(in wens en waarheid)
hoor je mijn vader
(in rood en blauw)
oohoo
(kijk in de spiegel)
kijk in de spiegel
(hij leeft in jouuuuuu)*